

לחם מעל חומות המינזר. מינהג זה שורר עד היום. ליתר בטחון, לא היה, כל תקופה, שער למינזר. המבקרים והאספקה הועלו בסל גדול, בעזרת חבלים.

לדגלי הרימשה בלב מדבר סיני ההקדושה

היתה להם הזדמנות לחקור את מדבר סיני, מתקשים לקבוע אם אמנם עברו בני ישראל באזור זה. אך המסורת הנוצרית קובעת בבטחון מוחלט כי זוהי דרך יציאת מצרים.

אוצרות היררות. החדרים של מינזר קתרינה ושל הכנסייה הקטנות הפזורות סביבו, מלאים נכסי אמנות עתיקים ויקרים ביותר: צלבי זהב, כסף ואבנים יקרות, ציורי שמן ביזנטיים, פסלי קדושים ומלכים, מוזאיקות בנות למעלה מאלף שנה. כמעט הכל השתמר במצב מצויין ומהוח אוסף אמנותי יחיד מסוגו בעולם כולו.

זקן הנזירים. האבא כריזוסטוס אחאנגלוס, מורה הדרך, הוא אוצר בלום של ידיעות על תולדות המקום.

מכל חצי האי סיני, לובשת הפינה שז' זדרום מערבו הילה מיוחדת. כי שם, לפי המסורת, נמצא הר סיני, בו קיבל משה את לוחות הברית. שם, על ההר הגבוה ביותר בשרשרת הרי הגראנית, מקיימת הכנסייה היחידה מינזר על שם קתרינה הקדושה.

המינזר, המשתרע על שטח של שמונה דונאם, עומד — לפי המסורת הנוצרית — על המקום עצמו שבו בא משה פנים אל פנים עם האלוהים. שלט קסן, כתוב אנגלית לנוחיות התיירים, מצביע על שיח מקדוש כעל הסנה הבוער שלא אוכל.

מלבד האגדות הסובבות אותו, אגד המינזר אוצר עצום של חפצי אמנות אשר קשה לאמוד את ערכם בכסף. מאז הונחו יסודותיו — בשנת 6021 אחרי אדם, 521 אחרי ישו, לדברי הכתובת הקבועה בכניסתו — התמלאו חדריו במתנותיהם של מאות אלפי צליינים, מלכים, אפיפיורים ואמנים. ספרייתו בלבד מכילה רכבות כרכים בעשרות שפות, ביניהם גם ספרי מסעות יוונים וסוריים, בהם מסופר על קשיי הדרך מן העולם הגדול אל תוך לב הר סיני.

בשנים האחרונות, נעשתה הגישה אל ההר קלה יותר, לאחר שהמצרים בנו רשת כבישים אל שדות הנפט והמחצבים שבסביבה. אולם הדרך מכביש החוף עד למינזר נשארה עדיין דרך תחתים קשה ביותר.

בספרי האורחים רשומים שמות רבים — תורכים, אנגלים, מצרים, וגם מסריטי הוליבוד. עתה נוספו שמותיהם של המבקרים הישראליים במידים. יתכן שבקרוב ירשמו בהם השמות ה' הנורבגיים, הפיניים והיוגוסלביים של צבא האו"ם.